

Principet og hvad der er dets Udførelse. Alt, hvad den ærede sidste Taler har anført gjælder Udførelsen, men ikke Principet, saaledes som det af mig er opfattet og fremsat.

S. M. Peterfen: Der er fra flere ærede Taleres Side, og i Særdeleshed fra den høit-ærede Indenrigsministers Side, gjentagende fremhævet det Urigtige og det Uholdbare i Minoritetens Forslag; min Hensigt er ligesom at bevise det Modsatte. Jeg kan ikke see, at det vil afstedkomme nogen Ubillighed eller Urimelighed, hvis Mindretallets Forslag bliver vedtaget, og det ærede Medlem for Maribo Amts Ade Valgkreds (Monrad) har meget rigtigt sagt, at man stillede sig skjævt til Sagen, naar man betragtede den foreliggende Lov som en almindelig Lønningslov eller som et Gagerement. Jeg har for mit Vedkommende, og jeg vil netop fremhæve dette, da der fra den ærede Ordførers Side er talt om, hvad der har ledet Mindretallet til at stille dette Forslag, betragtet Lovforslaget som en Fortsættelse af den Dyrtidslov, som vi i forrige Aar have vedtaget; vel har det faaet en anden Titel, men jeg kan alligevel ikke betragte det paa anden Maade, end som en Fortsættelse af den Dyrtidslov, vi vedtog forrige Aar. Den største Fordeel, som det vil have, hvis Mindretallets Forslag bliver vedtaget, vil efter min Betragtning være den, at man da kommer ud af den uvisse og svævende Tilstand, hvori vi for Dieblisset befunde os. Hvis man vedtager Mindretallets Forslag, bliver man fri for, indtil der fra Regjeringens Side — hvilket vel snart kan skee — bliver forelagt et almindeligt Gagerement, at vedtage disse aarlige Dyrtidslove, og Embedsmanden faaer derved at vide, hvor store hans Indtægter ville blive, idet han selv kan beregne dem og kan have et nogenlunde Overblik over, hvad han har i Løn. Naar der, som det synes, hos Flere er en Frygt for, at Capitelstarten ikke skulde blive saa høi, at Loven ved at gjøres permanent vilde kunne give Embedsmændene noget Tillæg af nogen synderlig Betydning, saa har jeg det Haab, at Embedsstanden vil have saa stor Indskydelse paa Regjeringen, at en almindelig Gage- eller Løn-

ningslov vil faa meget desto snarere komme frem og derved bringe os ud af denne uvisse Tilstand, hvori vi ere, saavel paa den ene som paa den anden Side; jeg kan saaledes ikke skjønnet Andet, end at det ogsaa fra den Side vilde være ønskeligt at gjøre Loven permanent, naturligviis ikke mere end enhver anden Lov. Jeg skal, ligesom det andet ærede Medlem af Minoriteten, udtale, at jeg ikke betragter det som noget væsentligt Spørgsmaal, hvad enten vort Forslag bliver vedtaget eller ikke; forsaavidt der imidlertid af et Medlem i den anden Ende af Salen er talt derimod paa Grund af Capitelstartens stadigt varierende Stigen og Falden, da har jeg ogsaa en Fortegnelse over de forskellige Størrelser. Jeg har ikke beregnet det saaledes procentviis, men naar man kaster Tanken tilbage paa de foregaaende Aars Forhandlinger, vil man see, at de høie Priser paa Livets første Fornødenheder dog ikke ere brugte som et Hovedargument. Der er af Mangesoldige her lagt særdeles Vægt paa disse „Livets første Fornødenheder“; ja, det er ganske rigtigt, at det ikke alene er til Korn, at Embedsmændene skulle bruge deres Indtægter, det forstaaer sig, men det er heller ikke hele Gagen, der bliver gjort variabel og svævende i Genhold til Bygprisen, det er kun en Dvotadeel deraf. Forsaavidt det ærede Medlem fra Maribo Amts Ade Valgkreds (Monrad) har fremhævet det Urigtige i, at de lavere Lønnede skulde faae et saa uforholdsmæssigt høit Tillæg, da er det ganske rigtigt, at de faae et forholdsviis høiere Tillæg, det er vist, men jeg troer ogsaa, at Trangen der er større; jeg troer ikke, at man, naar man kender Forholdene lidt nøiere hos de lavere Lønnede, da behøver at nære Frygt for, at de ville faae for meget, idetmindste stemmer det med min Erfaring. Hvad der er interessant at erfare det er, at der alene til Theatrets Personale og Embedsmænd vil — jeg huffer ikke rigtigt, om det var for sidste Finantsaar, men det maa det jo være, thi Capitelstarten for dette Aar er jo endnu ikke sat — medgaae en Sum af 36,000 Rd. for Statskassen, ja Ministeren lagde endogsaa til 532 Rd. Theatret komme vi jo senere til at behandle under Finantsloven, men det forekommer mig at være en ganske overordentlig Sum til denne ene